

— **Vojaški begun.** Od 8. lovskega batalijona v Judenburgu na Štajarskem jo je pobegnil vojaški novinec Miha Keber.

— **Uboj.** Dne 21. m. m. je v Brežicah na Štajarskem gostilničar Jožef Mijan ubil s sekiro kmetskega sina Žnidaršiča iz Črne.

— **Voz in konja ukradel** je nekdo v Fernitzi na Štajarskem. Dolže nekega ravno kar iz karlavske ječe izpuščenega kaznjenca. Zvedelo se je, da se je tat peljal proti Wildonu.

— **Dva tovorna vlaka** sta vkupe trčila na postaji Gösting na Štajarskem. 20 vagonov je poškodovanih. Nekateri so popolnoma zdrobljeni.

Anarhisti.

V Lozovki v Galiciji našli so ubitega graščinskega oskrbnika Tvardjeviča, kateri je pri kmetih bil jako sovražen, ker je večkrat tožil kmete, ki so spuščali živino na grajščinski svet. Ker se mej tamošnjimi prusinskimi kmeti precej razširja socializem, nekateri poljski listi to hudodelstvo proglašajo za anarhistično in kličejo oblastva, da naj strožje postopajo proti temu nevarnemu gibanju mej Rusini. Nam se pač dozdeva, da je tukaj popolnoma neosnovana misel za anarhizem, temveč je le navadno maščevanje. Taki umori se dogajajo tudi drugod.

Dne 24. okt. je policija v Florenciji prijela anarhista Rafaela Malinconeja. Njegovi somišljeniki so se ustavili policiji in nastal je bil krvav boj. Desetnika Iv. Marchetija je nekdo sunil v srce. Jeden poročnik od pešcev in jeden policist sta pa bila hudo ranjena. Le s težavo razpodili so upornike. Pet anarhistov, ki so se branili z orožjem, so zaprli.

Jedenkrat smo že omenili, da Most pojde k gledališču. Dne 9. m. m. je Most prvi pot igral v Novem Yorku. Anarhistični vodja se pa nikakor ne misli odtegniti anarhističnemu delovanju, kakor se je govorilo, temveč gledališče mu bode služilo le v to, da bode dobival denar za razširjenje anarhizma. Igralo je z Mostom še kacic petdeset somišljenikov. Gledišče je bilo natlačeno. Igralo se je dobro. Posebno se jim je baje posrečil nastop, v katerem pride na vrsto neko razbijanje hišne oprave, na kar se seveda anarhisti dobro razumejo.

Francija pošilja v Cayene v Ameriko kaznjence obsojene v večletno prisilno delo. Posebno več anarhistov je že poslala v ta nezdravi kraj. Te dni so se pa anarhisti bili uprli. Bil je hud boj mej anarhističnimi kaznjenci in pazniki. Poroča se, da je 20 kaznjencev mrtvih, pa tudi 3 pazniki so ubiti. Francoska policija je baje izvedela, da iz Poitiera, Lyona in Liela pridejo trije anarhisti v Pariz, da poskusijo napad na zbornico. Storile so se baje že obširne naredbe, da se prepreči atentat.

Vse papirje razpuščenih društev v Italiji izročili so sodiščem, ki sedaj preiskujejo, če bi bilo kaj povoda proti komu začeti preiskavo. Posebnega menda sodišča iz teh papirjev ne bodo izvedela, kajti važnejše papirje so že anarhisti tako spravili, da sodišče ni prišlo do njih.

Razpuščena delavska društva so menda pripravljala neke nemire in zatorej jih je vlada razpustila. V njih blagajnicah so našli mnogo denarja. V Milanu so pri jednem samem takem društvu dobili 35.000 lir. Sedaj, ko so delavci zgubili ta denar, ne morejo tako lahko začeti kacic izgredov.

Uničil pa Crispi anarhističnega gibanja s tem gotovo ni. Namesto javnih društev se bodo osnovala tajna, katera ne bodo nič nadzorovana. Italija ima ugodna tla za razna tajna društva. Vse vstaje v Italiji so bile delo tajnih društev. Poleg tega so pa v Italiji od nekdanj bila razna tajna hudodelska društva z raznimi imeni. Udjetacih družeb so se podpirali mej seboj. Od družih ljudij so pa dobivali denar s tatvino, goljufija in ropanjem in izsiljevanjem. Poslednja vstaja na Siciliji je bila tudi delo tacih društev. Člani tacih društev tudi pri sodiščih pričajo drug za drugo in je pri njih celo kriva pisega dobra stvar, ako kacemu članu pomaga. S takimi društvi bode imel Crispi opraviti, ko je javna društva zatrl. Snuja se že neka liga za obrambo svobode, ki pa bode najbrž le prekucijsko društvo.

Socializem ali bolje rečeno anarhizem je že v Italiji preveč razširjen, da bi se mogel kar tako zatreti. Samo v Milanu je bilo 50 tacih društev in so nekatera imela jako veliko članov.

Knez Demidov — grof Černadjev.

V Italiji zaprli so zadnje dni nekega sleparja, ki se je izdajal za kneza Demidova ali pa za grofa Černadjeva, kakor mu je kazalo. Ta slepar je bival tudi nekaj časa na Dunaji, kjer je zapustil tudi nekaj dolgov. Napačni knez Demidov je po raznih evropskih mestih v Parizu, na Dunaji, Berolinu in Londonu mnogo goljufal in veliko ljudij oškodoval.

Posebno je več ljudij oškodoval za kavcije. Pri sebi je imel pomagata, ki se je izdajal za kneževega tajnika in kateri je ž njim delil plen. Sleparja sta najemala hišnike, kamorne sluge, kuharje, intendante, oskrbnike, učitelje, ženske za družbo in jim obetala veliko plače. V zagotovljenje je pa moral vsakdo vložiti kavcijo. Na to sta pa odpošiljala najete ljudi na posestva in grajščine kneza Demidova v raznih deželah. Opeharjenec je prišedši na določeno mesto izpoznal, da je bil prišel v pest dvema sleparjema. Tem sleparijam je pa naredila konec italijanska policija, ki je v San Remu prijela g. kneza, njegov tajnik ju je pa pobegnil.

V Parizu sodijo, da sta ta že od poprej znana sleparja. Pred leti sta po raznih mestih dva moža, mlajši ki se je izdajal za princa, markiza, grofa ali barona, in starši, ki se je izdajal za njegovega strijca, po raznih mestih osleparila razne trgovce z dragoceninami.

Tedaj je strijc dragoceninarje svaril, da naj njegovemu nečaku preveč ne zaupajo, kajti je prelahkomiselen in so njegovi stariši zanj že morali plačati naravnost